

LAZARIÁNSKÝ REUNION

ČLENŮ VOJENSKÉHO A ŠPITÁLNÍHO ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO V ČESKÉ REPUBLICE ★ ★ ★ 1/2022

Kristus vstal z mrtvých! Opravdu vstal z mrtvých!
Χριστὸς ἀνέστη! Ἀληθῶς ἀνέστη!
Christus resurrexit! Resurrexit vere!
Христосъ воскресе! Воистину воскресе!
Alleluia! Christ is Risen! He is risen indeed! Alleluia!
בְּקוֹל תְּמַאֲב בְּקוֹל חַיִּשְׁמָה



*Fra Angelico:
Vzkříšený Ježíš
a Marie
Magdalena*

Vždyť víme, že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých,
už neumírá, smrt nad ním už nepanuje.

Když zemřel, zemřel hříchu jednou provždy,
když nyní žije, žije Bohu.

Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu,
ale živi Bohu v Kristu Ježíši.

(Řím 6, 9-11)

Lazariánská pomocná služba - 2022

Cesty na Ukrajinu a s Ukrajinci: Celkem najeto: 10 535 km

1. cesta	Přesné datum si již nevybavuji, jednalo se o cestu na hranice do Zosinu na Polsko-Ukrajinské hranice pro maminku mé kolegyně a dvě holčičky. Mamince se podařilo dostat se na hraniční přechod. Děti se svou maminkou musely zůstat doma neboť kolem probíhalo bombardování. Cestovalo se osobním autem, 16 hodin v kuse na hranice bez odpočinku a bez spánku. Poté naložení ženy a cesta do bezpečného prostoru, poté 4 hodiny spánku a cesta zpět do ČR. O ubytování na přechodnou dobu se postaral primář Interního oddělení PP Hospitals MUDr. Pavel Veselý. V současné době se o matku stará dcera, která pracuje v téže nemocnici.
2. cesta	Přesné datum si také již nevybavuji, jednalo se o předem naplánovanou cestu, která byla rozdělena na několik částí. Od kamaráda jsme měli možnost letecky se dopravit poblíž Zosinu, kde na nás již čekalo několik spolupracovníků a s nimi jsme jeli 3 zatemněnými auty do Torchynu na Ukrajině. Zde jsme ošetřili potřebné, předali zdravotnický a humanitární materiál, vzali sebou tři malé chlapce a s nimi jsme poté jeli do Polska.
3. cesta	Z Prahy do Českých Budějovic s rodinou Krystal, datum si nepamatuji.
4. cesta	Z Prahy do Českých Budějovic s rodinou, která se přátelí s rodinou Krystal, datum si nepamatuji.
5. cesta	24. - 27.03.2022 Z Prahy do Zosinu, noční přejezd do oblasti Rivne, předání humanitární pomoci, neprůstřelných vest, neprůstřelných přileb, ošetření domobrany, transport miminky s chlapcem do Polska k rodině, noční přejezd. Návrat do ČR.

Péče o rodiny:

Ludmila Krystal	Zajištění ubytování a základního vybavení po ubytování v Českých Budějovicích. Zajištění registrace a žádosti o azyl. Založení podnikání v rámci oděvního průmyslu.
Marina Krystal	Zajištění ubytování v Českých Budějovicích. Zastesklo se jí však po otci a tak se vrátila zpět na Ukrajinu. Informace již o ní nemám.
Ilja Krystal	Zajištění ubytování v Českých Budějovicích. Pravidelné vzdělávání v rámci klasické výuky a českého jazyka. Zajistit školu je však problém. Zajištění výukových materiálů a podpora v rámci tvůrčí činnosti.
Natalia	Zajištění ubytování v ČB. Registrace a žádosti o azyl.
Alexander, syn Natalie	Zajištění ubytování v ČB, vzdělávání v rámci českého jazyka i klasického vzdělávání.

Vojenský a špitální řád sv. Lazara Jeruzalémského vyhláší humanitární sbírku na podporu uprchlíků z válkou zasažené Ukrajiny.

Celý výtěžek sbírky bude použit na nákup humanitárního materiálu pro Ukrajinu a finanční a humanitární pomoc uprchlíkům, kteří našli útočiště v České republice.

Své příspěvky do této sbírky můžete zasílat na účet Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského

číslo účtu: 254 939 165/0300

variabilní symbol: 85725462

do poznámky k platbě uveďte: jméno a heslo „Ukrajina 2022“

Za Vaše dary děkujeme.

*"On jim odpověděl: „Kdo má dvoje oblečení, dej tomu, kdo nemá žádné, a kdo má co k jídlu, udělej také tak.“
Lk 3:11"*

Anastasia Levenko je opatrovnící 15 letého chlapce	Pro tohoto chlapce bylo zajištěno ubytování na sv. Loreť, soukromý pokojík v rámci studia za minimální poplatek mezi studenty. Zajištěn kroužek výtvarného umění Kristýna Grežďová, Holešovice DDM
Denys Bashynskiy	Student gymnázia z oblasti Žitomiru, přišel do Prahy s maminkou a tetou. V ČR se o něho stará budoucí lékař Mykolai Olegovič Pobereznyi. Zajištěno studium na Malostranském gymnáziu, 27.03.2022 předán notebook pro školní práci (předáno do rukou Pobereznyi).
Alexander Novoryskij	Transportován z Tordychu a předán do rukou strýce, který žije v ČR. Jeho otec zemřel v boji a matka je zdravotní sestra v Mariopolu. Stravu/oblečení a vzdělávání má na starost Martin Janda. Strýc je velice starý a tak nemůže vykonávat určité nákupy apod.

Ti, co pomáhají v rámci Krize:

Vladimír Karbusický	Organizace a shánění prostředků pro pomoc.
Vojta Pekárik	Organizace ubytování v Českých Budějovicích.
Aleš Randl	Organizace ubytování v Jižních Čechách a další dílčí pomoc.
Ondřej Farka	Organizace celoplošné pomoci a finančních zdrojů.
Renata Němcová	Nabídka pomoci v rámci vzdělávání.
Filip Dostál	Informace v rámci zákonů vztahující se na vzdělávání v době krize.
Lukáš Vytlačil	Organizace charitativních koncertů a zjišťování kontaktů pro zajištění ochranných prostředků.
Aleš Bluma	Organizace finančních prostředků a nabídka okamžité pomoci ukrajinským dětem.
Ilja Krystal	Za pomoc při tvoření všeobecného poděkování lidem, co pomáhali v rámci ukrajinské krize a za jeho tvůrčí činnost.
Olha Krupko	Za aktivní pomoc v rámci tlumočení do/z ukrajinského jazyka, zajišťování humanitární podpory a za pedagogickou činnost v rámci podpory vzdělávání ukrajinských žáků.
Petr Súkeník	Nákup taktických obvazů pro ukrajinské paramedici.
Alena Jandová	Zajištění edukačních materiálů pro děti z Ukrajiny.
Hana Kudrnová	Zajištění humanitární zdravotnické podpory pro Ukrajinu v rámci ZŠ Jirny.
Lubomíra Škulavíková	Zajištění humanitární zdravotnické podpory pro Ukrajinu v rámci ZŠ Jirny.
ZŠ Jirny - rodiče	Zajištění humanitární zdravotnické podpory pro Ukrajinu v rámci ZŠ Jirny.
Jana Měříčková	Zajištění sponzorských darů pro ukrajinské děti a rodiny.
Vojta Měříčka	Zajištění sponzorských darů pro ukrajinské děti a rodiny.
Gizmánie	Sponzorský dar FreeStyle koloběžka
Kristýna Grežďová	zdarma nabídla výtvarné kurzy pro ukrajinského chlapce
Farmářský obchod Vlašim	Příspěvek na nákup humanitárního vybavení.



Co se zajistilo:

zdravotnické pomůcky, ubytování, jiné pomůcky, elektronika, vzdělávání, oblečení, jídlo

5 beden zdravotnického materiálu - předáno Ukrajinské ambasádě.
(Martin Janda, ZŠ Jirny - rodiče)

50 beden zdravotnického materiálu převezeno do rivnenské oblasti a předáno místní jednotkám. (Martin Janda)

Zajištění ubytování pro 5 rodin v Praze a v Českých Budějovicích.
(Martin Janda, Aleš Randl, Vojta Pekárik, Vladimír Karbusický)

Intraoseální vstupy o počtu 20 kusů předány zdravotníkům na území Ukrajiny.
(Martin Janda)

Safe chirurgické sety na rychlé šití v terénu o počtu 50 kusů předáno zdravotníkům na území Ukrajiny. (Martin Janda)

100x balíčků pro zajištění voluno terapie v terénu předáno zdravotníkům na území Ukrajiny. (Martin Janda)

1x notebook Toshiba od sponzora, převzato od Vladimíra Karbusického, předáno studentovi gymnázia. (Vladimír Karbusický)

Zdarma pravidelná výuka ukrajinských dětí (Martin Janda, Olha Krupko).

Zajištění ubytování pro studenta gymnázia na sv. Loreť v Praze. (Jana Měříčková)

Zajištění přijetí na gymnázium studenta prvního ročníku (Malostranské gymnázium) (Martin Janda)

Zajištění přijetí malého chlapce do speciální mateřské školy v Praze. (MJ)

Zajištění ubytování pro zdravotní sestru z Ukrajiny. (Vojta Pekarík)
Zdravotnická pomoc na Ukrajině, poskytování zdravotní péče civilistům. (Martin Janda)

Zajištění sponzorského daru od společnosti Gizmánie, FreeStyle koloběžka pro ukrajinského chlapce. (Jana Měříčková, Vojta Měříčka).

Zajištění školních pomůcek a věcí pro výuku. (Martin Janda, Jaroslav Cerha, Jana Měříčková, Vojta Měříčka)

Předáno oblečení pro 11 letou holčičku a 5 letého chlapce rodině, co žije na Černém Mostě. (Martin Janda, Olha Krupko)

Zajištěný výtvarný kroužek u Kristýna Grežďová v Holešovicích DDM
Výživa pro ukrajinské miminko s intolerancí na laktózu - zapláceno a předáno.

Předání 3 kusů neprůstřelných vest a přileb, předání humanitární pomoci ve formě jídla a pití + výživa, ošetření zraněných vojáků. (Martin Janda, Alexander V. velitel UK domobrany)

Pro 15 letého studenta gymnázia zajištěné osobní konzultace se spisovatelem V.K., student se chce věnovat tvůrčímu psaní. (Martin Janda)

Co je aktuální a je to potřeba zajistit:

Martin Janda, pro ukrajinské studenty a žáky → Notebooky a telefony | Martin Janda, pro Ukrajinu → Zdravotnické vybavení

Martin Janda, pro mladé kluky, co dostali povolávací rozkaz na frontu a je jim 16 let → **co nejdříve** → taktické vybavení, taktické zdrav. vybavení, vojenské vybavení | Martin Janda, pro ukrajinského studenta gymnázia → Sportovní oblečení na hodiny TV Martin Janda

Ubytovna pro uprchlíky v Českých Budějovicích

Již v době, kdy spolubratr Vojtech Pekárik AChLJ, převzal farnost ČČSH v Českých Budějovicích, uvažoval, jak využít rozsáhlé prostory v kostele na Palackého náměstí. Na konci minulého roku bylo rozhodnuto, že by zde bylo dobré zřídit ubytovnu pro sociálně znevýhodněné občany. Obratem začaly přípravné práce a záhy i první stavební úpravy. Pro tyto práce jsou využívány osoby ve výkonu trestu obecně-prospěšných prací.

Se začátkem války na Ukrajině a přílivem uprchlíků do České republiky se myšlenka stala aktuálnější. K okamžitému přijetí běženců byl připraven jeden menší byt, který se ve spolupráci s cfr. Martinem

Jandou, MLJ, již podařilo obsadit. Stal se útočištěm pro maminku a její dvě děti. Současně se dokončují stavební úpravy dalších čtyř místností, které budou zařízeny jako pokoje s palandami (dar Plzeňské diecéze ČČSH) pro dalších 12 uprchlíků. V další místnosti bude dětská klubovna s minikinem (projektorem darem z Plzeňské diecéze ČČSH). Nezbytné bude ještě dokončit práce na společné kuchyni, jídelně a dva sprchové kouty. K těmto účelům bude velmi vítán finanční příspěvek Českého Velkobaillivku Řádu sv. Lazara Jeruzalémského.

Ve středu 9. března se podařilo prostřednictvím nábytkové banky v Českých Budějovicích zajistit no-

vou lednici, pračku a sušičku. Také byly navezeny první matrace k palandám. Ve spolupráci s bankou se podaří zdarma zajistit zbývající potřebné matrace, základní nábytek, polštáře, přikrývky a ložní povlečení. Také kuchyňka bude vybavena potřebným nádobím a mikrovlnkou.

Aktuální potřeba finančních prostředků je tedy na odborné instalátorské práce a materiál. Z materiálu se jedná například o elektrický bojler, ohřívač vody se zásobníkem 5 - 10l, umyvadlové a sprchové baterie a odtokové výpusti, potřebná vodovodní a odpadní potrubí atd.

Aleš Randl

O letošních Velikonocích se zamýšlíme nad Boží blahosklonností, o níž mluví svatý Pavel a říká: „Jestliže jsme my, Boží nepřátelé, byli s Bohem smířeni smrtí jeho Syna, tím spíše nás smířené zachrání jeho život.“ (Ř 5, 10). Boží blahosklonnost se projevuje vtělením jeho Slova kvůli nám, aby nás učinil syny a přinesl radost a naději do našich srdcí, kde mnozí z nás na mnoha různých místech prožívají těžkosti a smutek.



Projevujeme letos více blahosklonnosti vůči sobě navzájem, protože v této blahosklonnosti máme podíl na Boží radosti a můžeme zpívat s anděly: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“ (Lk 2, 14).

+ Youssef
Patriarcha Antiochie
a celého Orientu,
duchovní protektor Řádu
(překlad Aleš Bluma)

Blahopřání

26. listopadu 2021 oslavil 40. narozeniny náš velkobailliv J. E. Ing. Ondřej Farka, KCLJ. Milý Ondřeji, děkujeme Ti za obrovský kus práce, který děláš ve službách našeho Řádu. A vyprošujeme Ti do dalších let Boží požehnání a dary Ducha svatého.

Redakce



Duchovní velkopřevor k Týdnu modliteb za jednotu křesťanů

Drazí spolubratři a drahé spolusestry Vojenského a špitálního řádu svatého Lazara Jeruzalémského.

U příležitosti letošního Týdne modliteb za jednotu křesťanů je verš nabízený nám všem křesťanům, kteří patříme do různých církví, jako výchozí bod pro meditaci: „Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit“ (Matouš 2,2). Narození Krista otevírá nebeský a univerzální rozměr. Vtělení Krista a jeho vstup do času a prostoru se stávají příležitostmi, kdy se andělé a lidé spojují ve chvále, obyvatelé Betléma objímají mudrce přicházející z východu a všichni společně nabízejí své dary „Velkému Návštěvníkovi“.

Od počátku své přítomnosti na zemi Kristus otevřel dveře víry všem národům a vyzval je, aby se klaněly Bohu, který se stal dítětem pro naši spásu. Vědci, tři mágové, uposlechli jeho výzvy tím, že nerozlišovali mezi svou vědou a svou vírou. Jsou tím velmi vzdáleni sporům, které staví proti vědu a víru a vytvářejí tak dvě sféry lidské zkušenos-

ti, které jsou zdánlivě protichůdné nebo navzájem diverzifikované. Někdy možná zapomínáme, že jedna se může stát platnou pomocí a podporou pro druhou a mohou společně spolupracovat pro všeobecné blaho.

Pandemie, která nás postihla, ukázala, že víra a věda mohou stát spolu a musí fungovat bok po boku a nabízet úlevu od duchovního a fyzického zla, které nás trápí. Hvězda vede mudrce z východu do Betléma, z východu tak daleko, a tak blízko, tehdy i dnes. Východ popisuje onu obrovskou geografickou oblast, která v očích dnešních lidí zdaleka není zemí šarmu a moudrosti, ale stala se synonymem pro zničená místa, která jsou dějištěm utrpení, konfliktů a válek. Dnes se východ stal kolébkou, kde se rodí ekumenismus mučednictví. Je to země, která plodí mučedníky, kteří svými záblesky světla osvětlují duchovní nebe celé Církve Kristovy. Je to země, která nás upozorňuje na příklad živé víry, která dokáže překonat rozdíly, které rozděluje tělo Kristovo, jediný základ naší víry. V tomto týdnu

jsou všichni věřící v Krista zváni, aby se modlili za tolik žádanou viditelnou jednotu církve, která byla po staletí tak zničena. Dnešní muži a ženy se uzavírají do své existenciální samoty a ptají se sami sebe: jakou hodnotu však může mít naše modlitba tvář v tvář mnoha rozdělením, která trhají jediné Kristovo tělo? Abychom pochopili a přijali Toho, který nás navštěvuje a ke kterému se obracíme se svými modlitbami, musí každý z nás připravit své srdce na obrácení celé své bytosti, otevřít se ve společné modlitbě jedinému Pánu a přijmout své bratry a sestry. Máme pomáhat a zvláštním způsobem se zavazujeme k péči o malomocné podle tradice našeho Řádu u příležitosti 69. Světového dne lepry, který se letos slaví 30. ledna.

Monreale, 16. ledna 2022

+Michele Pennisi

Arcibiskup v Monreale
& duchovní velkopřevor Řádu.

(překlad Vladimír Němec)

Rytířský den Plzeňské komendy bl. Gerarda OSLJ

Rytířský den se uskutečnil mimo naše tradiční místo Hospic sv. Lazara (na vlastní přání vedení Hospice) z důvodu epidemiologické situace.

Rytířský den se uskutečnil dne 15. prosince 2021 a jeho druhou částí byl jour-fix naší komendy.

Součástí akce byla významná událost – oslava životního jubilea našeho spolubratra Petra Kunsche, jehož jubileum bylo následující den. Rytířský den spolu s posledním jour-fixem roku 2021 rozhodl další složitý covidový rok. Dále bylo projednáno i zaměření činnosti v roce 2022, kdy by se měl život vracet do normálních kolejí, v což všichni věříme.

Byly naplánovány jour-fixy na 1. čtvrtletí roku

2022, akce špitálního charakteru a postupně i akce celospolečenské řádové v Plzni.

Předpokládáme, že v příštím roce se budou moci uskutečnit akce, které zvýrazní činnosti našeho Řádu v podvědomí občanů a zájemců o začleňování do našeho Řádu. V neposlední řadě se budeme zabývat zlepšujícím se zdravotním stavem našeho spolubratra Ludka a o této situaci vás dále budeme informovat. Celý rytířský den i jour-fix proběhly v přátelském duchu a s modlitbou za zlepšení zdravotního stavu našeho spolubratra a ve víře zlepšení epidemiologické situace v celém státě v roce 2022.

Kamil Kuna



Jana Lorenz, CLJ *24. 1. 1942 - + 11. 2. 2022

Dne 24.1.2022 oslavila naše spolusestra paní Jana Lorenz, CLJ, z Vysokého Mýta krásné 80. narozeniny, ale zlá nemoc jí nedopřála mnoha dalších dnů na pozemské pouti.

Paní Jana Lorenz se narodila v Praze ve válečném roce 1942 na okraji Hloubětína, nyní Černý Most. V Praze prožila dětství i studentská léta, na která velmi ráda vzpomínala, například na začátky pěvecké kariéry Karla Gotta. V šedesátých letech se seznámila s německým studentem Frankem Lorenzem z tehdejší NDR, s kterým se po studiích a po svatbě v roce 1967 odstěhovala do Německa. Většinu života prožila v německém Bautzenu/Budyšině, v kraji Lužických Srbů, kde též pracovala jako bankovní úřednice. S manželem Frankem vychovávali jednoho syna, který později přesídlil za obchodními aktivitami do České republiky. Paní Jana se v roce 2005 po smrti svého manžela přestěhovala k synovi do Vysokého Mýta. Zde také potkala chev. PaeDr. Augustina Karla Andrie Saylor, jenž ji v roce 2008 přivedl do Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského. Stala se tak

na nějaký čas jeho asistentkou a po několik let mu pomáhala při cizojazyčných komunikacích a při pořádání řádových aktivit v Rakousku. Díky své znalosti německého jazyka se podílela na prezentaci a překladech materiálů o Elišce Přemyslovně pro Jeho Svatost.

Jana Lorenz byla též členkou Zemské stavovské rodové unie a aktivní členkou Klubu seniorek Červeného Kříže ve Vysokém Mýtu, který finančně podporovala a jeho členky získala pro akci plečení obavů pro malomocné. Byla taktéž aktivní členkou Okrašlovacího spolku v Potštejně. V roce 2020 adoptovala na dálku v syrském křesťanském sirotčinci dítě, které finančně podporovala. Za své aktivity obdržela v roce 2017 Řád Elišky Přemyslovny. V době předcovidové bývala častým hostem u manželů Nováčkových na zámku v Potštejně a též u rodin Bubna-Litica a Dujkových na zámcích v Horním Jelení a v Doudlebách nad Orlicí, kam brávala své přítelkyně z Červeného kříže. Paní Jana zemřela po dlouhé nemoci dne 11. února 2022. Odešla smířená do společenství našeho



Pána. Odešla skutečná dáma, která v našich pozemských srdcích zůstává nesmazatelně zapsána. Vzpomínáme.



Milan Volf
Karel Kouřil
Richard Andrie Saylor

Povánoční zamyšlení. Jsme poutníci nebo tuláci?

Věřím, že jste Vánoce prožili šťastné a požehnané. Vánocům předcházela Advent.

Slovo advent vychází z latinského slova adventus, což znamená příchod a je dobou očekávání příchodu Spasitele.

Zkusme se zamyslet každý sám nad sebou a odpovězte si na otázku,

k čemu se upíná naše očekávání.

Je pochopitelné, že všichni očekáváme, jak se bude vyvíjet pandemická situace, zvláště po oznámení nové mutace omikron.

S upřímným soucitem a věřím, že i s modlitbou, provázíme ty, které koronavirus zasáhl.

Stejně tak provázíme modlitbou ty, kteří se vyrovnávají se ztrátou blízkého.

Většina podnikatelů očekává s napětím, jestli doženu ekonomické ztráty způsobené hygienickými opatřeními.

Rodiče s dětmi očekávají, jestli se jim podaří dohnat zameškané učivo a kdy už na školách začne normální vyučování.

Vyčerpaní pracovníci ve zdravotnictví zoufale čekají, kdy se provoz na jejich pracovištích vrátí do normálních kolejí.

Rozdělené rodiny se rovněž nemohou dočkat, kdy svobodně navštíví svoje příbuzné. Atd.

Tato všechna očekávání jsou samozřejmě na místě a nelze je v žádném případě zpochybňovat, ani zlehčovat.

Musíme si však položit zásadní otázku, kde v tom všem je to zásadní očekávání: „Očekávání na Pána“.

Advent je přece „Očekávání na Pána“.

Žalmista David své očekávání na Boha vyjádřil mnoha způsoby. Třeba v Žalmu 130, 5-8:

„Skládám naději v Hospodina, má duše v něho naději skládá, čekám na jeho slovo. Má duše vyhlíží Panovníka víc než strážní jítro, když drží stráž k ji-

tru. Čekej, Izraeli, na Hospodina! U Hospodina je milosrdenství, hojné je u něho vykoupění, on vykoupí Izrael ze všech jeho nepravostí.“

My všichni jsme na této zemi buď poutníci, nebo tuláci.

Rozdíl mezi poutníkem a tulákem je jasný. Poutník, který se na cestu vypravil, se na ní také patřičně připravil, a především má svůj cíl. Ví odkud vyšel a kam jde, kdežto tulák nemá žádný cíl. Ten se opravdu jenom toulá a je mu jedno, kde skončí. Samozřejmě, že i tulák má své cíle, ale jsou to cíle k přežití. Kde sehnat něco k snědku, kde sehnat nějaké oblečení, kde se vyspat apod.

I poutník má tyto potřeby, ale pro něho to jsou jenom prostředky, které mu pomáhají dosáhnout cíle. Někdy se stává, že i z poutníka se na nějakou dobu může stát tulák. Stane se to tehdy, když sejde z cesty a někde se zatoulá. Většinou se však rychle vzpamatuje a snaží se na cestu vrátit.

Milí moji,

jsme poutníci, nebo tuláci? Putujeme za cílem, kterým je věčný život a tou cestou je Ježíš, anebo se s ostatními tuláky potulujeme životem s nejistotou, co bude zítra?

Možná jsme vsadili na jistoty, které nemají dlouhého trvání, možná jsme i my zaměnili prostředky za cíl, a proto náš život ztrácí smysl.

Jeden z tradičních zvyků, který se dochoval dodnes, je stavění betlémů, dokonce i těch živých. Najdete je v každém městě, a dokonce i na mnohých vesnicích.

Umělci se předhánějí, aby jejich betlém byl co nejkrásnější.

Jestli pak víte, který betlém je nejkrásnější?

Ne, třebačovický betlém to není. Ten nejkrásnější betlém je ten, který jsme postavili v našem srdci.

I ty nejkrásnější a nejzajímavější Vánoce postráda-

jí smysl, pokud se Ježíš nenarodí v našich srdcích. A nakonec se s vámi podělím písní, která mě provází už od dětství: „S Ježíšem chci věrně každou chvíli, putovati světa údolím...“

1. S Ježíšem chci věrně v každou chvíli kráčet tímto světa údolím.

On mě vede k nebeskému cíli,

/: když jdu s ním, pak nikdy nezboudím. :/

2. S ním chci jít, ať cokoli se děje, k věčnému mě vede pokoji.

S ním i v bouři srdce písně pje,

/: u něho se zlého nebojím. :/

3. Ne vždy krásné zdobí cestu kvítí, trnům též je často posetá.

Budiž, chce-li někdy Pán tak míti,

/: vždyť i růže v trní rozkvétá. :/

4. Na tvou milost spoléhám se zcela, Pane můj, a vím, že nezhyne.

Když pak přijdeš vzkřísit naše těla,

/: přijmi mě tam v nebes otčinu. :/

A ještě něco.

Milí poutníci, až cestou svého putování potkáte nějakého tuláka, pozvěte ho na cestu, po které kráčíte, tak, jak kdysi někdo pozval vás.

„Pane Ježíši, děkujeme Ti, že jsi kvůli nám sestoupil z nebe, abychom mohli my s Tebou vystoupit do nebe.“

Pane Ježíši, zářivá jitrní hvězdo, přijď a rozsviť v našich srdcích své světlo.

Přijď do našich srdcí se svým poselstvím pokoje a naděje. Přijď mezi nás se svým královstvím. Přijď a přines spásu naší zemi.“ Amen

Jaroslav Kratka

Řádový den Královehradecké komendy sv. Zdislavy

Trochu s obavami jsme plánovali loňský řádový den. Kdo bude moci přijet? Kdo bude zrovna v karanténě, či kdo si bude troufat přijít mezi ostatní členy kvůli zdravotním důvodům? To byly otázky, které nás napadaly. Nicméně skutečnost v dobrém předčila obavy a v době adventní jsme se dne 12.12.2021 setkali v Žirči, v magickém kraji, jemuž dominuje řeka Labe, Šporkův hospital v Kuksu, nedaleký Dvůr Králové nad Labem a hora Zvičina. V Žirči se nachází krásný barokní areál, který vlastní Oblastní Charita Červený Kostelec. Nejen, že jej vlastní, ale zároveň do něj umístila jediné lůžkové zařízení pro pacienty s roztroušenou sklerózou v České republice a též jej stále velmi citlivě rekonstruuje. Mají již mnoho za sebou, čím se mohou pyšnit, ale též před sebou. V areálu zůstalo ještě pár budov, které na zednické party teprve čekají. Domov sv. Josefa podporuje pravidelně již několik let chev. MUDr. Vambra, je v domově již jako doma, a proto jsme byli v ka-

várně domova, která je jinak otevřena i turistům, velmi mile přijati panem Ing. Janem Staňkem i řádovými sestrami z Kongregace sester Nejsvětější Svátosti, které se zde o pacienty starají. Mše svatá se konala v kostele sv. Anny, který je od r. 1668 součástí barokního areálu v Žirči. Mši celebroidal P. ThMgr. Jan Czekala, MSF, z farnosti Dvůr Králové nad Labem a kaplan naší komendy cfr. ThMgr. Jan Kunert, SCHLJ, z farnosti Hronov. P. Czekala vzpomínal v kázání na Jana Křtitele. Za Janem k Jordánu přišlo mnoho lidí. Dali se pokřtít a ptali se:

Co máme dělat? Jan pravil: Kdo má dva oděvy, ať dá jeden tomu, kdo nemá žádný. Kdo má co jíst, ať se podělí s hladovým... Toto poselství je symbolické nejen pro charitativní činnost našeho řádu, ale i pro adventní dobu, v níž setkání proběhlo



Po mši jsme si mohli prohlédnout velikou vzácnost, pravděpodobně jediný dochovaný jezuitský betlém na území Čech, Moravy a Slezska. Po společném obědě jsme vyhodnotili činnost komendy za uplynulý rok a dohodli se na stěžejních akcích pro rok nadcházející. Pan Ing. Staňk nám ukázal interiér domova, v němž probíhají první pohovory s pacienty a rehabilitace, ale i hrmčářskou dílnu. Členové komendy byli překvapeni

vyšokou profesionální úrovní zařízení a dohodli jsme se, že domov sv. Josefa se stane jedním z cílů finanční pomoci jednotlivých členů. S nesmírně milým prostředím domova jsme se loučili, až když se šelo, a každý z nás si jistě uchoval milé vzpomínky na tento den.

Milan V. Volf

John Stott, Radikální učedník

John Stott, od jehož narození uplynulo v roce 2021 sto let, byl pastor, teolog, zpovědník královny Alžběty II., ale také významný spisovatel, který krom sepsání více než 50 knih procestoval mnoho zemí světa ve jménu křesťanské organizace Langham Partnership International. Tato kniha je jeho posledním dílem, které sepsal rok před svou smrtí. Kniha je rozsahem nevelká, ale o to více plná jasných a dobře promyšlených vět. Na řadě míst jsem si říkal, že je škoda, že je autor nerozvedl více.

Autor svůj text rozdělil do 8 kapitol. V předmluvě k nim m.j. vysvětluje název knihy, kdy výraz "radikální" není politickou nálepkou pro liberální a reformistické aktivisty 19. století, ale má zde vskutku označovat toho, kdo se snaží "jít ke kořenům" (lat. radix, kořen).

V první kapitole s názvem Nekonformita jsme vyzýváni, abychom jako křesťané zejména opustili pluralismus, etický relativismus, materialismus a narcismus. "Nemáme se tedy ani snažit uchovat si svatost útekem ze světa, ani ji obětovat tím, že se světu přizpůsobíme."

V druhé kapitole s názvem Podobnost Kristu nám autor na biblických příkladech ukazuje řadu způsobů, jak být jako Kristus. "Jestliže tvrdíme, že jsme křesťané, musíme být jako Kristus."

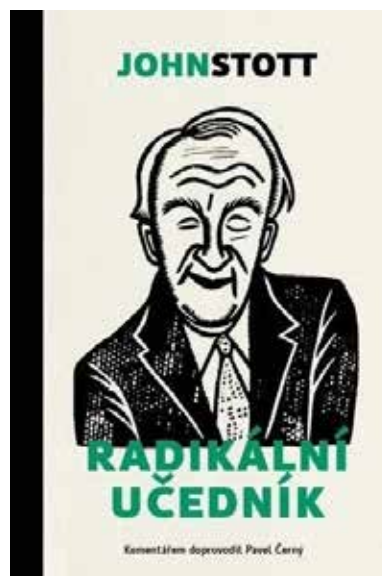
Třetí kapitola Dospělost představuje Stottův nářek nad tím, že ač v mnoha částech světa církev

roste, je to růst bez hloubky, bez dostatečného teologického základu. "Být dospělý znamená mít dospělý vztah s Kristem a v rámci něho Krista uctívat, důvěřovat mu, milovat ho a poslouchat."

Ve čtvrté kapitole Péče o stvoření autor jasně ukazuje, jak lze aplikovat Bibli na současné problémy. Poukazuje zde na naši nedostačnou péči o nám svěřenou planetu. "Výroky "Hospodinovala je země" a "země daroval lidem" si neprotiřečí, naopak se doplňují."

Pátá kapitola Skromnost je psána z pozice člověka, který ač svými knihami a přednáškami vydělal miliony, sám žil velmi skromně a zmíněné prostředky věnoval potřebným. Nabádá v ní k střidmosti a péči o druhé. "Když se křesťané starají jeden o druhého a o opomíjené, začne být Ježíš Kristus viditelně přítomnější."

V šesté kapitole jménem Vyváženost Stott na biblickém textu v 1.Petr 2:1-17 představuje výčet toho, co znamená být učedníkem. "Jsme povoláni k indi-



hrůzy nedrží."

Knihu vydalo nakladatelství Biblion ve své Edici klasiků, ve které již nalezneme díla např. Martina Luthera či Jana Husa. Každá kapitola je opatřena komentářem Pavla Černého, kazatele Církve bratrské.

Vít Jakoubek

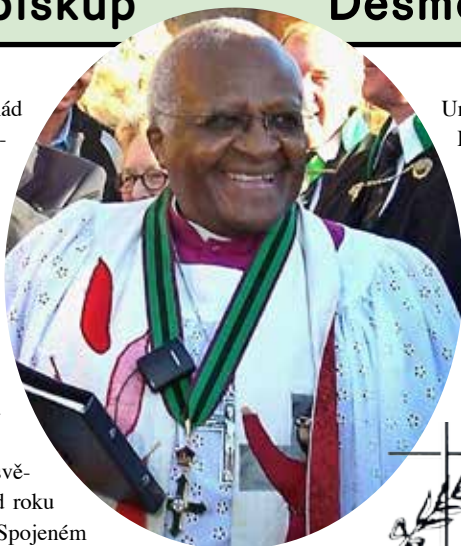
Radikální učedník, John Stott, Biblion, Praha 2021, ISBN 978-80-87282-76-2

Zemřel arcibiskup

Desmond Tutu (7. 10. 1931 – 26. 12. 2021)

O Vánocích 2021 přišel náš Řád a celý svět o významnou osobnost. 26. prosince odešel na Věčnost emeritní jihoafrický arcibiskup J. E. Desmond Mpilo Tutu, EGCLJ, bojovník proti apartheidu a za lidská práva, ochránce menšin, včetně LGBT, a důsledný odpůrce násilí. A rovněž důsledný zastánce ochrany přírody a všeho živého.

Roku 1960 přijal kněžské svěcení v Anglikánské církvi. Od roku 1962 studoval teologii ve Spojeném království. Po návratu do vlasti působil na



Univerzitě Botswany, Lesotha a Svazijska.

Po dalším pobytu ve Velké Británii sloužil jako děkan katedrály Panny Marie v Johannesburgu a pak jako biskup v Lesothu. V letech 1978 až 1985 působil jako generální

sekretář Jihoafrické rady církví. Projevil se jako jeden z nejvýznamnějších odpůrců jihoafrického systému apartheidu, rasové diskriminace a vlády bílé menšiny. V roce 1984 obdržel Nobelovu cenu míru. V letech 1985–1986 byl biskupem v Johannesburgu a poté v letech 1986–1996 arcibiskupem v Kapském Městě. Arcibiskup se celý život řídil zásadou: „Pokud jste v situacích bezpráví neutrální, zvolili jste si stranu utlačovatele.“

Kromě Nobelovy ceny byl i nositelem celé řady významných ocenění, například velkodůstojníkem francouzského Řádu čestné legie, členem britského Řádu společníků cti, komturem nizozemského Řádu Oranžsko-nassavského a nositelem velkokříže německého Záslužného řádu.

R. I. P.

Vladimír Němec

Svatolazarský den v Praze

Již druhým rokem se oslava svátku našeho řádového patrona uskutečnila v poněkud stísněné atmosféře proticovidových opatření. Ale ani tentokrát jsme se nedali odradit a 17. prosince jsme svátek oslavili. Samozřejmě s dodržением všech protiepidemických podmínek.

Bohoslužba se konala tentokrát přímo v kostele svatého Tomáše. Celebrantem byl jako obvykle otec Juan Provecho, OSA. V homilii mimo jiné

připomněl Ježíšova slova, adresovaná jeho přáteli Lazarovi: „Lazare, pojď ven“ (Jan 11, 43). Tak, jako Ježíš povolal z hrobu Lazara, povolává i nás, své přátele, z hrobů našeho pohodlí, lhotejnosti i smutku. Jsme-li Ježíšovými přáteli, jsme povoláni k aktivnímu životu, ke službě.



Po bohoslužbě jsme se jako obvykle přesunuli do klášterního refektáře, kde jsme bilancovali naši dosavadní činnost a projednali plány pro další rok. V tu chvíli asi nikdo z nás netušil, jaké změny nejbližší doba přinese.

Vladimír Němec

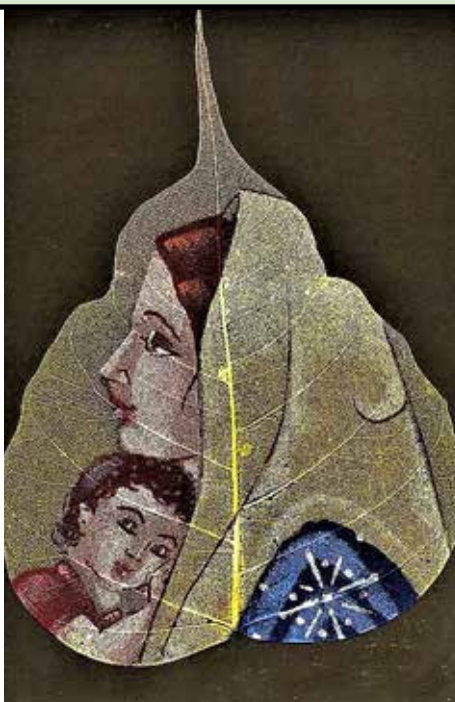
Od roku 1954 je den 31. ledna dnem Světové pomoci malomocným.

Svatolazarský řád se staral o malomocné již od svých počátků. V době křížáckých válek byli tito nemocní přerazeni pod jurisdikci tohoto řádu. Z hygienických důvodů byly špitály pro malomocné vždy až za branami města, a to po směru převládajícího větru. Vzhledem k pomalu postupující chorobě byli nakažení jedinci pověřováni i bojovými úkoly, a tak se tento Řád stal vojenským. Vzhledem k nebláhé perspektivě své choroby vynikali mimořádnou statečností. V tomto období se lepra rozšířila po celé Evropě. Po porážkách ve Svaté zemi založili v Evropě spoustu špitálů a dali tak jméno lazaretům. Po původním špitálu zbyla v Praze jen Lazarská ulice.

Soukromé osoby založili v naší republice organizaci LL-Likvidace lepry. Úspěšně působí od konce minulého tisíciletí a to tak, že vybrané finanční prostředky zašle výrobci léků s požadavkem, kam je poslat. Albert Schweitzer vybudoval nemocnici v Lambaréné, ale tato česká organizace jich vybudovala ve světě několik.

Lepra (též *malomocenství* či *Hansenova nemoc*) je infekční onemocnění, působené bakterií *Mycobacterium leprae*, která má sklon napadat periferní nervy a jiné chladnější oblasti těla – kůži a sliznice. Řecké slovo „lepra“ označuje chorobu, při níž se loupe kůže (od slovesa Λέπω – loupu se). Tradiční český název „malomocenství“ odkazuje zřejmě na poškození hmatu, které choroba způsobuje, ale staročeský název byl „malát“.

Nejstarší zmínka o lepre pochází z období cca 1500 před Kristem. Nejstarší tělesné pozůstatky vykazující jasné známky tohoto onemocnění asi ze 4. tisíciletí před Kristem. Z antických dob najdeme písemné zmínky v Egyptě nebo v Indii. Později



byla choroba zavlečena do Evropy. Bakterie jsou poněkud příbuzné bakteriím tuberkulózy. Malomocní byli soustředěni v tzv. leprosáriích. Poslední leprosárium v Evropě je v rumunském Tichilești v deltě Dunaje.

Původce nákazy objevil v roce 1869 norský mikrobiolog Gerhard Armauer Hansen, proto bývá *Mycobacterium leprae* také označováno po svém objeviteli jako „Hansenův bacil“. Ten se geneticky od středověku nezměnil, ale omezila se příčina šíření. Mezi přenašeče této nemoci patří i divoká zvířata, jako např. pásovec devítipásý

Nemoc často probíhá bez příznaků a není nijak

zvlášť nakažlivá (mimo kožní formy vytvářející vředy, která nakažlivá je až přilís). Za určitých okolností může ale dojít k rozvinutí její destruktivní formy. Ta napadá ve velkém Schwannovy buňky a makrofágy v periferní nervové soustavě. Ničí lidský imunitní systém a způsobuje znetvořeniny na končetinách a na obličeji (tzv. „Lví obličej“ – *facies leontina*).

Lepra se vyskytuje zejména v Latinské Americe, ve střední Africe, na Madagaskaru (Marana) a v jihovýchodní Asii (tzv. *Indii, Bangladéši*), známé jsou ale i případy z jižní Evropy, zejména Španělska, a také z Rumunska. V Rumunsku se vyskytuje minimálně od 50. let, což ale bylo tajeno Ceaușescovým režimem. Výskytem lepry jsou známy i Havajské ostrovy, konkrétně ostrov Molokai (Kalaupapa). Také i Spinalonga, který je v Egejském moři.

Podle WHO výrazně pokleslo množství lidí trpících leprou, a to asi z 5,2 milionu v roce 1985 a přes 0,8 milionu v roce 1999 asi na 200 000 případů registrovaných v roce 2011. Počet nově nakažených nicméně zůstává vysoký a je registrováno asi 250 000 nových případů za rok (*u většiny případů trvá léčba 6–12 měsíců, a tak mohou být vyléčeny před sčítáním celkového množství nakažených*).

K léčbě malomocenství se dnes používají specifická antibiotika (např. rifampicin nebo klofazimin a dříve nyní již nedoporučený thalidomid). Světová zdravotnická organizace však doporučuje při všech formách lepry postup s použitím kombinace léků včetně dapsonu (např. kombinace dapsonu, klofaziminu a rifampicinu). Taková léčba je však dlouhodobá a trvá řadu měsíců, případně i několik let.

Petr Jílek



ZDEŇKA JOSEFINA TRNEČKOVÁ
OBRAZY - výběr z let 1995 - 2021
motto
VE JMÉNU DOBRA, KRÁSY A LÁSKY
Program:
Zahájení v kapli zámku Tovačov 2.4.2022 v 15 hod.
bohoslužbou slova - br. Vojtěch Měříčka, ChLJ
průvodní slovo - J.E. Ing. Ondřej Farka, KCLJ, BMLJ a PhDr. Antonín Bůžek, Ph.D.
Úvod 2. části výstavy a její realizace v roce 2022 je v gesci
Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského, z.s. včetně prohlídky zámku.
Výstava je přístupná v zámecké návštěvní dny od 2.4.2022 do 4.9.2022.



**Novinka k zamyšlení
z nakladatelství
Paulínky**

*Ježíš nás nezve na svou cestu
kříže proto, abychom ho oplaká-
vali, nýbrž abychom změnilí své
smýšlení a jednání. Chce nám
odejmout srdce kamenná a dát
nám srdce z masa, srdce skutečně
lidská, schopná odvahy k lásce.*

